

AKTÍV SZEMESZTER

INGYENES XII. ÉVFOLYAM – FELVÉTELI KÜLÖNSZÁM

www.szemeszter.hu

A bölcsészet úri huncutság, életforma vagy foglalkozás?

Bölcsészek meséltek nekünk pályájukról

A bölcsészképzés úri huncutság? El lehet helyezkedni az ott tanultakkal, vagy igazak a viccek, amelyek arra céloznak, hogy az egyetemről egyenes út vezet a gyorséttermek pultjai mögé? Az Aktív Szemeszter olyan fiatalokat kérdezett meg, akik bölcsészként végeztek, és azóta konferenciákat szerveztek, ásatásokon dolgoztak Japánban, cikkeket írnak neves művészeti lapokba, bábművészeket tanítanak, vagy éppen pályát módosítottak és informatikai cégeknél helyezkedtek el. Bár céljaikban, eredményeikben mindannyian különböznek, valami mégis közös bennük: az álmaikat követték, amikor pályát választottak.

(folytatás a 10. oldalon)

Fénymásolón keresztül a világ

Hogyan lesz valakiből filmrendező?

Foto: Mimicry

„Senkit sem az érdekel, hogy a kötelezést milyen színvonalon teljesítetted. A lényeg, hogy azon túl is akarsz dolgozni” – mondja Kőszegi Tamás, aki filmrendezőként az *50 tehetséges magyar fiatal* program résztvevője. Jelenleg az élőszerelés és az animációs film határát feszegeti fénymásoló géppel készülő művében. Az Aktív Szemeszternek arról mesélt, hogyan jutott el a pincepucolástól saját alapítású cégéig, és miként lehet kitűnni középiskolásként filmünkkel a versenyeken.

(folytatás a 17. oldalon)

Mit kell tudniuk a leendő hallgatóknak?

Felvételi kisokos
A legfontosabb kérdések a sikeres felvételiig

Lépések a sikeres nyelvvizsgáig

Tanulás robotok és kutatók között

Miről tanulnak a legnépszerűbb szakokon?

Friszdiplomások meséltek tapasztalataikról

Az menjen orvosnak, aki biztos benne, hogy emberekkel akar foglalkozni

Fénymásolón keresztül a világ

Hogyan lesz valakiből filmrendező?

Fotó: Mirmidy

„Senkit sem az érdekel, hogy a kötelezőt milyen színvonalon teljesítetted. A lényeg, hogy azon túl is akarsz dolgozni” – mondja Kőszegi Tamás, aki filmrendezőként az *50 tehetséges magyar fiatal* program résztvevője. Jelenleg az élőszereplős és az animációs film határát feszegeti fénymásoló géppel készülő művében. Az Aktív Szemeszternek arról mesélt, hogyan jutott el a pincepucolástól saját alapítású cégéig, és miként lehet kitűnni középiskolásként filmünkkel a versenyeken.

Számodra mit jelent a tehetség?

Alapvetően úgy gondolom, hogy a tehetség önmagában nem létezik. Bizonyára van bennem affinitás az iránt, amit csinállok, de a tehetségem sokkal inkább a munkaórákból és a precizitásból ered, mintsem valami mágikus kútból. Szerintem mindenki lehet tehetséges, akiben van annyi, hogy még egy órát dolgozik, miután mindenki más lefeküdt aludni. Ami megkülönböztet a többiektől, az annyi, hogy általában mindenben kétszer olyan sok időn keresztül dolgozom, mint a legtöbben.

Ha a tehetség szorgalom kérdése, mivel magyarázod, hogy csak két évet jártál óvodába?

Valóban kordedzvémmel, előbb kezdhettem az iskolát. Lehet, hogy az IQ-m magasabb az átlagnál, de szerintem ez nem

azt jelenti, hogy a tehetség olyan megfoghatatlan kaszt, amelybe beleszületünk. Láttam nálam sokkal tehetségesebb embereket, akik ügyesebbek voltak, mint én, mégis lemorzsolódtak. Erre szerintem az a magyarázat, hogy én kitartóbban próbálkoztam megoldást találni a problémákra. A filmrendezés kiemelt szelete az életemnek, amelyre nagyon sok energiát fordítok, és ha többen dolgozunk egy projekten, én mindig három-négy órával (vagy három-négy nappal) tovább bent vagyok, mint a többiek. Ezzel csak azt akarom mondani, hogy vannak, akiknek könnyen jön az ihlet, nekem viszont nem. Sok ötletem volt rossz, nagyon sok olyan filmet készítettem, amelyek nem működnek, és sok mellévágányon is voltam már eddig. Mindennek az erőfeszítésnek azonban egy idő után meglett az eredménye.

Mivel kezdődött a pályád?

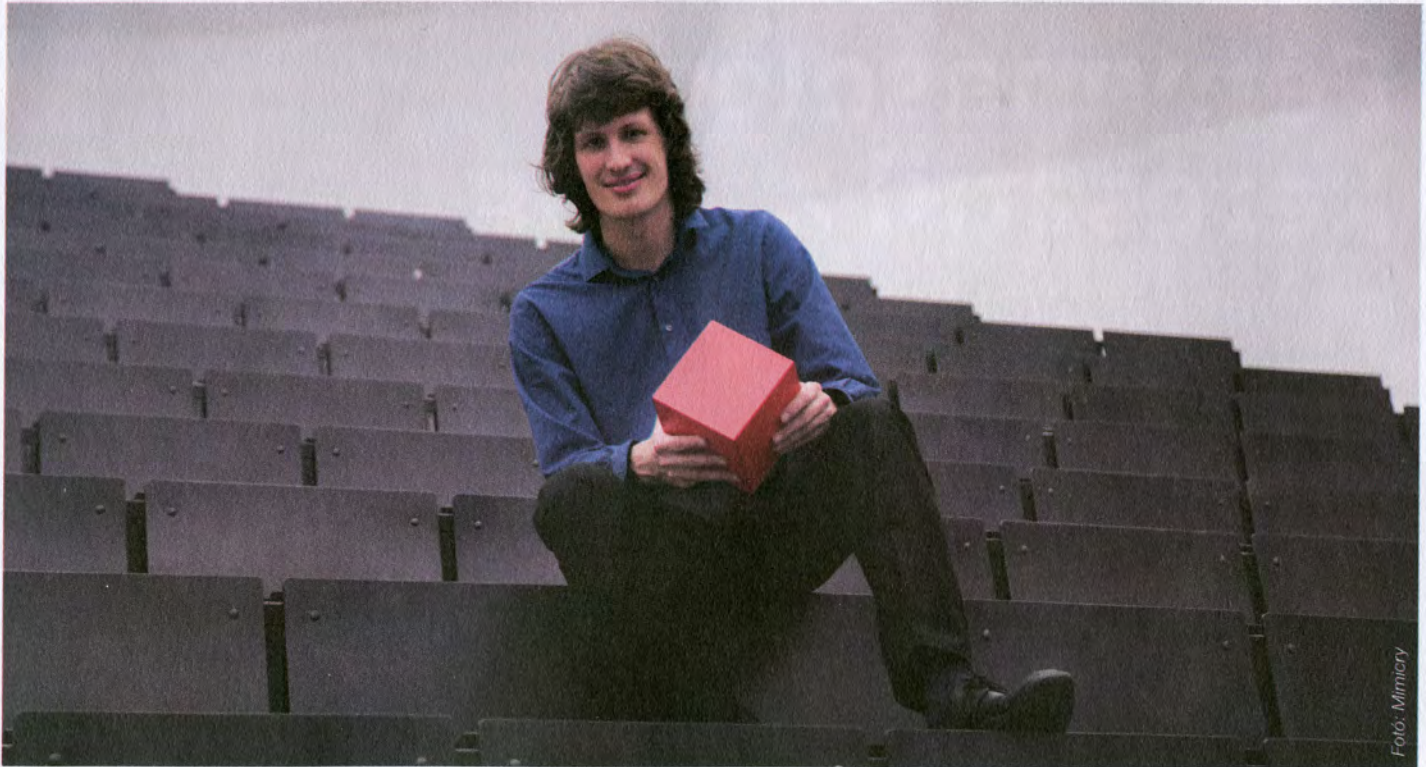
Az írással, ugyanis ez sokkal korábban kezdődött, mint bármilyen más önkifejezési forma. Az első forgatókönyvemet általános iskola második évében írtam. Volt az iskolában egy bábszínház, ahol ezt a darabot be is mutattuk. A szüleim régi számítógépén csak a Microsoft Office működött, és a szabadidőmet az töltötte ki, hogy ezen írtam. Nagyon sokáig az összes érzelmemet – igazi hősszerelmes típus voltam – így fejeztem ki. Akkor is az írás felé fordultam, amikor a középiskolában azt tapasztaltam, hogy a társaimat nem hozza lázba annyira a filmezés, mint engem. Sok kompromisszumra voltam rákényszerítve, mivel nem volt pénzünk, és a körülmények sem voltak adottak a filmkészítéshez. Az írásban nem kellett annyi áldozatot hoznom. Amúgy nagyon

hasonló gondolat vezetett ahhoz is, hogy élőszereplős filmek helyett inkább animációs filmekkel kezdtem foglalkozni. Rájöttem, hogy az animáció is olyan terület, mint az írás, melyet alapvetően addig csinálhatsz, amíg nem lesz majdnem tökéletes. Az írástól végül azért kanyarodtam vissza a filmekhez, mert rájöttem, a történetmesélés én sokkal inkább a színekkel, a formákkal, a képekkel tudom bemutatni, mint a betűkkel.

Már a középiskola éve alatt díjakat nyertél. Mi kell ahhoz, hogy az iskolás kori filmezés túllépjön az amatőr szinten?

Az *50 tehetséges magyar fiatal* program óta hívnak előadást tartani középiskolásoknak. Két nap múlva is megyek, és az lesz az első mondatom: azt ne higgyétek, hogy különleges, amit csináltok. Középiskolában ren-

Fotó: Mimicry

getegen készítenek filmet. Alig van olyan diák, akinek a számítógépén ne lapulna egy osztályfilm, amelyben előbukkan egy lézerkard. Az első lépés azonban az, hogy a filmünkkel elindulunk versenyeken, pályázatokon, és feltesszük a kérdést: mennyire értékelhető a filmünk az adott közegünkön kívül? Azaz egy osztályfilm csak azoknak érdekes, akik ismerik benne a szereplőket. Ezért a téma is fontos. Ha valaki elmegy egy középiskolai film-szemlére, az látja, hogy tízórányi maffiafilmet tudnak egy év alatt legyártani a diákok. Jobb volna azonban olyan filmet készíteni, amely azokról a problémákról szól, amelyeket a középiskolások valóban megélnék. Minden olyan film – legyen technikailag bármennyire gyengébb –, amely őszintén beszél az adott közeg problémáiról, sokkal nagyobb művészi értékkel bír, mint a legprofesszionálisabb felvétel, amelyben az iskola folyosóján lézerkardoznak.

Nyilván senki nem élete állásával kezd a pályáját, hanem kisebb munkákkal. Hogyan lehet ezektől eljutni a nagyobb feladatokig?

Pincepucolás, kazettacímkezés, temetéseken forgatás – én ezek

kel kezdtem. Az első gyakorlaton egy stúdióban azt mondták, van egy pince, ahol a gyakoronokok már négy éve takarítanak le gyakoronoki időket – ami 180 óra –, és én is menjek le nyugodtan. Ha vége, akkor ők aláírják, hogy teljesítettem a gyakoronoki időmet. A pincét én 180 óra helyett másfél nap alatt kitakarítottam. Ennek pedig egyetlen oka volt: ki akartam kerülni onnan.

Szerintem az egyetlen módszer, hogy meg kell próbálni rövid idő alatt, a lehető legjobb minőségben elvégezni ezeket a feladatokat, és utána kérni kell több munkát. Meg kell mutatni, hogy a kötelezőn túl is akarunk dolgozni. Azt szoktam mondani a középiskolásoknak: senkit sem az érdekel, hogy a kötelezőt milyen színvonalon teljesítetted. Az a lényeg, hogy a szabadidődből még mennyit áldozol a munkára.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetemre, majd az Eötvös Loránd Tudományegyetemre (ELTE) jártál. Ezekből az évekből mely munkádat emelnéd ki?

Az Egyetemi Televízió főszerkesztője voltam, oda fektettem be igazán gigászi energiákat. Itt ki kellett tölteni azokat a lyukakat, amelyeket az egyetemi oktatás a hallgatókban hagyott.

Ők ugyanis elméleti szinten felkészültek voltak, de attól a perctől fogva, hogy össze kellett rakniuk egy saját anyagot, kiderült, hány ponton is vérzik a tudásuk. Tévedés ugyanis azt hinni, hogy a filmipar bölcsészeknek való, mert hatalmas mennyiségű technológiai, műszaki és informatikai kérdés van, amelyet meg kell tudnia válaszolnia egy vágónak, egy rendezőnek vagy egy operatőrnek is.

Mára már saját céged van, a Mimicry.

Igen, 2011-ben alakult, egy állandó munkatársam van és négy-öt, akik projektszinten kapcsolódnak hozzánk. Elsősorban animációkat készítünk, néha élszereplős filmet is, ha annak leképezése egyedi, speciális. Arra törekszünk, hogy az átlagtól eltérő vizuális világot teremtsünk. Főleg reklámfilmeket forgatunk, vagy más cégek reklámfilmjeihez készítünk animációkat. Arra törekedtem ugyanis, hogy kicsi, rugalmas cég legyen, amely nem konkurens a nagyobb vállalatoknak, hanem inkább támogató partnere. Szívesen beépülünk nagyobb struktúrákba, és átvállalunk munkákat. Készítünk színházi háttérvetítéseket is, és a Mimicry gyártja saját művészi kisfilmjeimet is.

A függetlenséget talátd meg az animációban és a saját vállalkozásodban is. A függetlenség azonban veszélyes is.

Én nem akartam céget alapítani, kifejezetten irtóztam ettől. Egyetem közben létrehoztunk a barátaimmal egy vállalatot, és akkor kikötöttem, hogy nem akarok igazgató lenni. Adjanak egy sötét szobát, ahol csinálhatom a filmjeimet, a többit ők oldják meg. Ebből katasztrófális két év lett, amely alatt barátságok szakadtak meg. Akkor éreztem, hogy le kell nyelnem a keserű pirulát, és saját céget kell alapítanom. Nagy tévedés, hogy az ember rendezőként állást kap. Rendezőt senki nem keres, mert a rendező egyben vezető pozícióban lévő ember, és erre már minden cégnek megvan a saját embere. Ha főnök szeretnél lenni, kénytelen vagy magad felépíteni azt a rendszert, amelyben vezető lehetsz. Azért nem kapsz pénzt, hogy a saját művészetedet pörgesd. Mi is a szabadidőnkben foglalkozunk a fesztiválfilmekkel, bár ezek adják a cég relevanciáját.

A szabadság ettől még fontos. A kételkedés és a szabályok felrúgása olyan értékei az embernek, amelyek az ógörög filozófusokkal egykorúak, és nekem lényeges, hogy kiszakadjak a

megszokott struktúrákból. A *The Copyist* (Tamás készülő filmje – a szerk.) is annak köszönheti a nagy érdeklődést, hogy megbonthatatlannak tűnő rendszereket rögtön az alapjaiban bont meg.

Ez az egyedülálló, kísérleti fénymásoló-film?

Igen, ebben a filmben az az érdekes, hogy egy teljesen értelmetlennek tűnő eszközzel: egy fénymásolóval készült. Olyan módszerrel, amelyről sokan azt gondolják, hogy alkalmatlan filmkészítésre. Amikor ezt a tervemet előadtam a kollégáimnak, azt gondolták, hogy teljesen értelmetlen. Egyedül a közvetlen munkatársam, Földeák Laura hitt az ötletemben. Eredetileg 2013-ra terveztem a film elkészülését, de a projekt elhúzódott, mert

kiderült, hogy a fénymásolók között legalább akkora eltérések vannak technológiailag, mint a kamerák között. Először meg kellett ismernem ezt a területet – ez mindig izgalmas a munkámban. Új és új területeknek a szakértőjévé kell válnom. Amikor egy húsgyárnak forgattunk reklámfilmeket, akkor meg kellett tanulnom a disznó összes részét, most pedig bármikor le tudnám rajzolni a fénymásoló belső felépítését.

Jelenleg úgy látom, hogy 2016. február környékén fog kijönni a film, és az a célom, hogy egyben ez legyen az utolsó fénymásoló-film, amely valaha készült. Megpróbálok benne mindent elmondani, amire ez a médium képes.

Készül egy másik filmed is. Együtt pályázol Pataki Ágival,

a mentoroddal a Magyar Televízióhoz.

Igen, ez fantasy lesz, amely a nagy felfedezések korában fog játszódni. Ez is újszerű technikával készül, mondhatni tovább folytatja azt az irányt, amelyet a *The Copyist* elkezdett. Megint olyan vizuális tartalmat próbálunk megmutatni, amelyet korábban még nem láthattak az emberek. Emellett persze több filmem projektje is fut: mindegyikben az a közös, hogy megpróbálja a vizuális történetmesélés új dimenzióját új kísérleti irányba eltolni.

A kezdőknek mit ajánlasz ezen a pályán?

Nekem senki sem volt az iskolában, aki megmondta volna, milyen ez az élet, pedig borzasztó jó lett volna, ha hallom

valakitől mindazt, amit most tudok. Ezért amikor középiskolába hívnak előadni, mindig kicsit a múltbéli magamhoz is beszélek. Leginkább az önképzés szerepét szoktam kiemelni, amit a szabadidőnkben tudunk folytatni. Amikor egyetemre készül valaki, arra összpontosít, hol fog majd diplomázni. Csakhogy amikor kikerül a munkaerőpiacra, akkor nincsenek ELTE-sek, pázmányosok, hanem a tudás és a hozzáadott tapasztalat számít. Én sokat stresszeltem azon, hogy a végzettségem nem a legjobb, ezért képeztem magam. Angol nyelvű könyveket olvastam, rengeteg mindennek utánanézttem, sok gyakorlatra jelentkeztem. Ezt ajánlom a diákoknak is.

Wéber Anikó

Fotó: Mimicy

IMPRESSZUM

Megjelenik az egyetemi és a főiskolai lapok terjesztési pontjain, országosan.

Online megjelenés: www.edupress.hu

Kiadja: MESE Kommunikációs Kft.

Felelős kiadó: a Kft. ügyvezetője

Szijjártó Anita főszerkesztő

Munkatársak: Kürti Zenta, Vargacz Alexandra, Wéber Anikó

Lapterv és tördelés: Shortcut design

Szerkesztőség: 1027 Bem József u. 2.

Tel.: 06 20 354 6785

E-mail: szemeszter@szemeszter.hu

Értékesítés: Shortcut Communications Kft.

Tibenszky Moni Lisa ügyfélkapcsolati igazgató

E-mail: monilisa@shortcut.hu

www.shortcut.hu

A szerkesztőség a hirdetések tartalmáért nem vállal felelősséget.